

havde fremsat sit Forslag til en Huslejelov, havde skærpet Bestemmelserne, og jeg maa sige, at hvis den danske Rigsdag havde fulgt dette Eksempel og ogsaa skærpet Lovforslagets Bestemmelser, vilde jeg have fundet det meget forklarligt, og jeg skulde med Glæde have medvirket dertil. Men i Stedet derfor svækkede man Loven paa alle Leder og Kanter. Altsaa, jeg siger ikke god for denne Huslejelov. Men saa daarlig, at den ikke værner mod det her nævnte, er den dog heller ikke. Der var derfor Grund til at gøre opmærksom paa, at her værner Loven virkelig denne Mand mod det, der foretages mod ham. Og da andre kan være i det Tilfælde at møde noget lignende, vil jeg her gøre opmærksom paa, hvorledes en Mand, der modtager en saadan Skrivelse, er stillet. Det var den 21. Oktober, han fik Brevet om Lejeforhøjelsen. Han kan da inden en Maaned derefter indanke Sagen for Nævnet. Han kan f. Eks., hvis han erfarer, hvad jeg siger her i Dag, den 1. November henvende sig til Nævnet og kræve dets Afgørelse. Hvis det siger, at Forhøjelsen er uberettiget, har den vedkommende Vært ikke Ret til at forhøje Lejen og ifalder Straf, hvis han gør det. Desuden er Lejeren værnet mod Opsigelse. Værten kan ikke sige ham op til April Flyttedag, thi den er næste Aar den 17. April, og det er ikke seks Maaneder efter den første November, da Sagen indankes. Det er nemlig den Tidsfrist, der er fastsat angaaende, hvornaar Opsigelse kan finde Sted. Værten kan altsaa ikke opsiges den Mand, der klager til Nævnet, før til 1. Oktober. Værten maa ikke forhøje hans Husleje og ikke sige op før Oktober 1917. Denne Lejer er altsaa virkelig effektivt beskyttet af den nuværende Huslejelov. Det burde dog en Mand, der er saa fortvivlet som den Mand, der her er Tale om, gøres opmærksom paa. Og inden Oktober 1917 vil jeg i øvrigt haabe, at Huslejeloven har faaet en saadan Skikkelse, at den ogsaa fremtidig yder ham Beskyttelse.

Men jeg vender tilbage til mine almindelige Betragtninger, og der ønsker jeg at sige til det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen), at det glæder mig at høre den paaskønnende Omtale af den overordentlige Kommission, som han fremsatte. Det Arbejde, som denne Kommissions Medlemmer i disse Krigsaar har gjort, er af en ganske overordentlig Betydning. Det er et opslidende og uegennyttigt Arbejde, disse Mennesker har gjort, for hvilket de fortjener kun Tak og navnlig ikke fortjener den Behandling, som det ærede Med-

lem fra Kolding (Laursen) syntes, at i alt Fald nogle af dem har fortjent. Det ærede Medlem fremsatte nemlig først en Række Betragtninger om de sørgelige Forhold her i Landet, hvor de økonomiske Værdier ganske stillede de aandelige i Skygge, en Beklagelse, som jeg deler med ham. Og derefter sagde han bl. a. om disse økonomiske Interesser, at han skulde „være tilbøjelig til at tro, at Navne som Ballin, Regeringens Hude- og Læderpolitik, Heilbuth og Siegfumfelt og Regeringens Gødningspolitik ogsaa vækker Tanker til Live, der just ikke minder om den allerstørste Uegennyttighed“. Det ærede Medlems Udtrykksmaade er nu temmelig besynderlig, fordi de Tanker, der vækkes til Live, efter Sætningskonstruktionen, jo er hans egne Tanker, og han siger altsaa, at disse Tanker just ikke minder om den allerstørste Uegennyttighed. Jeg vil nu tro, at det ærede Medlems Tanker ikke blot minder om, men altid vidner om den allerstørste Uegennytte. Men Forholdet er naturligvis ogsaa det, at det ikke er sig selv, men andre, som han vil give et daarligt Skudsmaal. Til de aandelige Interesser, som det ærede Medlem fremhæver, hører saaledes ikke Respekten for det ottende Bud. Thi med hvilken Ret er det, det ærede Medlem fremsætter disse Beskyldninger? Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksem) har givet en Fremstilling af hele Hudespørgsmaalet. Jeg ønsker i den Forbindelse at sige, at naar man taler om Direktør Ballin som Regeringens Raadgiver, er det ukorrekt; han har ikke været Regeringens Raadgiver paa den Maade, som andre, f. Eks. Ingeniør Foss, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) eller som Skibsreder Lauritzen, der sidder i den overordentlige Kommission, er Regeringens Raadgivere. Direktør Ballin har sammen med andre Leder- og Hudesagkyndige afgivet Betænkning til Regeringen ved forskellige Lejligheder, der er taget Hensyn dertil eller ikke taget Hensyn dertil, saadan som Tilfældet ofte har været overfor disse Erklæringer. Direktør Ballin er valgt som Tillidsmand af en Industri, og ved flere Lejligheder har denne udtalt sin positive, høje Anerkendelse af hans Virksomhed, og jeg finder ogsaa Anledning til at udtale, at jeg finder det ganske usømmeligt at betegne hans Virksomhed som dikteret af Egennytte. Hvorfor siger det ærede Medlem ikke, at naar Ingeniør Foss beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Regulering af Priserne paa Byggematerialier og Cement, tager han sin Stilling ud fra Egennytte? Hvorfor siger det ærede Medlem